

АНЕТКУ ХАРУК ОБРАНО НА „МІС СОЮЗІВКУ” 1977

Союзівка, (Л.К.). — У суботу, 18-го вересня ц.р. о годині 12-й вночі, тут у традиційний „День УНСоюзу” і в 25-річчя Союзівки — тричлене журі: інж. Володимир Назаревич, інж. Роман Ракочий і п. Андрій Кейбіда, кермуючись у виборі красою, спосібностями і активністю в українській громаді, обрало 19-літню Анету Харук на „Міс Союзівку” на 1977-ий рік. Анета Харук з блискучою короною „Міс Союзівки” поверх її сяного волосся, яку їй передала минулорічна „Міс Союзівка” Уліта Ольшанівська з висловами якнайкращих побажань, — це дочка д-ра Петра і Галини Харуків, замешкалих в Парк Ріджу біля Чикаго, Ілл. Вона є студенткою першого року фармації в Іллінойському університеті і знаходиться на листі відмінників. Вона теж пластунка, членка катедрального хору при парафії св. о. Николая в Чикаго, членка Української студентської громади в цьому ж місті. Пі замилювання — це теніс і музика. В роках 1972-76 Анета Харук була чотирікратно чемпіонкою У-

СІАК в тенісних змаганнях — групи жінок. Під час інтерв'ю Анета сказала: „Я хочу бути „інша”, й тому я горда, що поміж товариськами можу сказати, що я — українка. Я індивідуалістка і завжди мою свої окремішні, — мої власні погляди, на справу”.

Перша дружка, — новообраної „Міс Союзівки” — 18-літня Марта Бояр, темно-волоса і кароюка, дочка д-ра Миколи і Анни Бояр з Аппер Седл Рівер, Н.Дж., це студентка другого року біології в Ратгерському університеті. Деякий час її батьки перебували на Флориді, але Марта почувалася чужо, бо там була тільки невелика група українців, а й ті „були не такі, як її батьки”. „Я ходила до школи крайнознавства і залюбки там перебувала і ці враження назавжди залишаться зі мною”, сказала Марта.

Друга дружка — 17-літня, русая, зеленоюка Ліда Ленєш, дочка д-ра Володимира і Оксани з Кергонксону, Н. Й., — тепер учениця останнього року у Рувелл шко-
(Закінчення на стор. 1-й)

СВОВОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів від надання матеріалів, які не відповідають загальному характеру газети. Матеріали, які не відповідають загальному характеру газети, не будуть надані. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 85% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Віра незборима

На протязі всього часу владування совєтсько-російських імперіалістів не було ще ніколи такої загрози антирелігійної пропаганди, як сьогодні, а в совєтській пресі аж кишить від беззастовної, "аксіомної", що Бога немає, з підірваними пропаганди за шкільними, зокрема міжнародними школами, за опрокращеними релігійними обрядами, за шкільними запереченнями свят. В підмуні провадженні діла Мороза, святого трударя, святого героя, Жовтневої революції, Леніна, святого обжигів — тобто підміну всього того, що далеке від справжніх релігійних святавань, від оригінальних релігійних обрядів. Совєтський уряд, щоб впровадити антирелігійність, передовсім на села, впровадив іновірацію — антирелігійні автоклуби, які роз'їжджають по селах і замість слова Божого, голосять слово Маркса і Леніна, організують атеїстичні вечори, свята, висвітлюють фільми тощо.

У київській газеті "Культура і Життя" з 9-го вересня п. р. надруковано, наприклад, статтю В. Вихованця "Не в Боже вірним повеління", яка маркантило олюструє сьогоднішній спосіб боротьби з релігією. Автор статті пише про "велику подію" в селі Коштові, а насправді про антирелігійний спектакль, під час якого пунали, радянські пісні: "Хай завжди буде сонце!.. Я люблю тебе, жінко!" Це з пісню поспішали колгоспники — літні люди та молодь до сільського Будинку культури, де відбувся вечір "Людина і світ". Програма починалася словами: "У нашій вірі, у двадцяті, Коли скорився людській атом, Не в Боже вірним повеління, А в гурт людський, Людське сумління!" Тоді один по одному виступали промовці, заперечуючи Христове Воскресіння, опрокращуючи релігію, і, розкриваючи причину її виникнення і її реакційну суть". А потім стейотипно "похвалили партію та уряд за їхнє піклування" радянським народом. На закінчення, "актори зіграли сатиричну сценку "Святой Дух", та що, "вечір збагатив присутніх новими знаннями, змінив атеїстичні переконання селян".

Треба сказати, що це не спорядичний антирелігійний спектакль — їх безліч в СРСР, а зокрема в Україні. Це лише тільки утвердження думки, що релігія сильно закорінена в українському народі і з нею ще й досі не можуть впоратися совєтські режимники. Відомо ж бо, що в українській СРСР існують не тільки нечисті, але й чинні церкви, до яких приходять не лише бабусі чи літні люди, але й молодь, яка вніслася в церкви і врочисто обходить свято Різдва Христового і Великодня.

В тому треба додати велику силу українському народу, який, не зважаючи на догоришню і посилену сьогодні совєтську антирелігійну пропаганду, гуртується біля своїх церков, які є їхніми релігійними і національними святинами, і тримається своїх правдивих релігійних обрядів і традицій.

Ця сильна і незборима віра наших братів в Україні повинна духовно оновлювати також і нас українців на поселення, обов'язком яких є зберегти наш обряд, наші традиції і передати їх христально-чистим молодому поколінню.

Самі себе заперечують

Невгавуюча боротьба совєтсько-російських імперіалістів з "буржуазним націоналізмом" в Україні вказує не тільки на живучість національних рухів протипову У Совєтському Союзі, але також, і то в першу чергу, на живучість ідей боротьби поневолених Московією народів за свою самостійність і незалежність. Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Брежнєв вже неодноразово заявив, що національна проблема у республіках мовляв, повинна і назавжди розв'язана, а на XXV З'їзді Компартії навіть проголосив, що "існує вже єдиний радянський народ". Проте, совєтська преса продовжує атакувати "український буржуазний націоналізм" і його згодних помічників: "західний буржуазізм", комуністичний Китай і "покиданий суспільства" — українських поселенців у вільному світі. Пригадати б, що за цей же "націоналізм" довелось Москві "вистигати" Петра Шелеста і прихильні до нього, партійні кадри; за націоналізм судять сьогодні культурні і політичні діячі, переводять чистки в середині партії тощо, але націоналізм в Україні, як також в інших республіках, і далі залишився головною небезпечкою для існування імперії і ворогом число один. Наслідник Шелеста Володимир Щербинський, особистий друг Брежнєва, тільки те й робить, що на кожну кроці лас "українських націоналістів", вихваляючи при тому на всі лади політику Брежнєва, який, мовляв, діючи під кутом "зближення націй" і розв'язки національного питання в СРСР, "навіки об'єднав" російський і український народи в один, "радянський народ". Виступи Щербинського треба вважати, очевидно, пропагандним маневром, бо справжня дійсність дещо інша. Зрештою, про "правду" декілька говорять також і Щербинський, коли згадує на різних зборах, що національне питання "залишається найгострішим питанням ідеологічної боротьби" і що партія, "виступає й далі найгострішу боротьбу проти націоналізму", бо пролетарський інтернаціоналізм і буржуазний націоналізм себе взаємно виключають. Усю винку за вплив націоналізму "на деяких одиниць" Щербинський, як також інші свєтські верховоди, звальє на "зовнішнього ворога, який сіє трійливі зерна національних чварів, щоб підірвати внутрішню міцність СРСР". Як же ж тоді погодити ці твердження Щербинського з раними його зв'язками і зв'язками совєтських "ідеологів" про "навіки об'єднання", про існування "єдиного радянського народу"? І врешті, якщо воно справді вже дійшло до створення "совєтського народу", то чого тоді піднімати шум проти "буржуазного націоналізму" і його носіїв? Червона пропаганда сама себе заперечує.

Криниця, з якої пив воду Богдан Хмельницький

Романова Валка. — Коло цього мальовничого села на Миколаївщині, на річці Південній Бог, є стара криниця. Ніхто не пам'ятає, коли викопано її: попливляло підняти, вилася мохом дуб. Колодязь такий глибокий, що в його чорному оці в день відбиваються зорі і вода, добута з глибини, холода до щему в зубах. Місцеві селяни вірять, що з цієї криниці пив Богдан Хмельницький, — пише В. Карпенко в газеті "Молодь України" з 1-го вересня.

Михайло Ільєв

ПРОГРЕС І РЕГРЕС В ЕКОНОМІЦІ

В кінці минулого і початку 1976 року розвиток і характер економічної експансії в ЗСА був досить добре усталізований. Показники господарського росту були заохочуючі в кількох минулих комерційних кварталах. Господарське відродження було причиною того, що підприємці почали магазинувати товари і відновити застосування на промислових сировині.

Основними показниками поліпшення економічної ситуації були: здержання інфляції під контролем, стабільність цін, збільшення продукції коштам робочої сили, полегші для платників податків і затруднених робітників, що досягнуло числа 87,9 мільйона осіб. Всі ці опраки переконали підприємців, що господарство країни є на добрих основах і буде зростати в 1977 році. Промисловість, переконавшись, що не бракуватиме сировини у виробничі господарських діб, отже збільшення продукції спричинить зменшення безробіття. Фінансові чинники переконавшись, що існуюча фінансова політика не буде змінена в наступному році, навіть якщо після виборів владу переберуть демократична адміністрація. Метою уряду було дати про збалансування бюджету та здержання інфляції під контролем. Тому вони зі свого боку старалися улегшувати кредити для тих, що їх хочуть по-требувати для поліпшення промислових підприємств.

Рік 1975, в якому фактично наступив перелом поміж регресом і прогресом в економіці, вже належить до історії. В перших трьох комерційних кварталах 1976 року гуртова продукція відгалася поміж 72 та 84 відсотками. Безробіття зменшилося до 7,5 відс., хоч до повного zatrudнення не дійшло. Будівельна промисловість, що в 1973-75 роках зазнала занепаду через господарську стагнацію, спричинену інфляцією, також значно поліпшилася. В кінці 1975-76 років збудовано 1,7 мільйона домів. З того 1,5 відс. одностанових, а 25 відс. кілька- і більше-родинних мешкань. В 1977 році ця промисловість по о винна збільшитися на приблизно 5 до 10 відс. Причини до того такі: збільшення попиту на дома, урбанізація населення, сподівання, що відсотки вистосують 6 до 7,5 відс. на короткотермінові кредити. Економічне відродження віддзеркалює також чуйна грошова і товарна біржі, що значно зросли. Отже, важливою справою для економічного поступу в майбутньому є здержання стабільних цін на товари першої потреби, коштів продукції та переконавання в консумента, що економічний прогрес іде по дорозі до повного відродження. Така господарська ситуація повинна заохотити консументів до збільшення їхніх витрат на приблизно 10,5 відс. в 1977 році. Ці факти вказують, що сучасна інженерія економічної політики ЗСА правдива, справді тільки в тому, щоб якісь непередбачені зовнішні впливи, наприклад, "ембарго нафти" чи природні причини в агрикультурі, не порушили її основ.

Господарська автаркія, існуюча у сучасності втратила своє практичне значення. Одна країна залежить від другої чи то по потреби промислових сировини, фінансової допомоги, імпорту чи експорту. Розглянемо коротко, як справи господарського прогресу чи регресу вглядати на міжнародному форумі. Нафта і виробні з неї мають велике застосування в промисловості, тому пригляньмося в першій мірі країнам — експортерам нафти.

До цих країн належать: Аляжирія, Екватор, Габія, Індонезія, Іран, Ірак, Кувейт, Лівія, Саудівська Аравія, Об'єднана Арабська Республіка і Венесуєла. Ці країни вихваляють агтивний торговельний баланс в 1973-76 роках. Грошова надвишка експортерів нафти, що прийшла в результаті підвищення цін на цю продукцію, вносила поміж 36 та 65 бильйонів доларів за минулі роки. Натомість великі і менші індустриальні країни — імпортери нафти, виказують пасивні торговельні баланси, дефіцити яких сягають поміж 11 та 20 бильйонів доларів в тих самих роках.

З цього видно, що прецизійно калькульована економічна політика власників родовищ нафти принесла їм господарські користи. Їхні фінансові спроможності з одного боку і промисловість західних демократій з другого — викликали цікаве комерційне взаємодіюшення. Країни, що мають великі родовища нафти, і їхня прихильна фінансова ситуація збільшили до них імпорти, тим самим частинна грошей повернулася до експортерів країн, а саме: ЗСА, Канади, Японії, Франції, Німеччини, Італії й Англії.

Тому можна сподіватися, що бюджетові дефіцити промислових країн будуть з часом зменшуватися. При тому слід згадати, що менше промислові країни, як група, залишаються і далі в дефіцитному становищі. Економічне відродження, з правдоподібністю, що цієї недоби буде зростати. З цієї ситуації видно, що великі індустриальні країни скористалися настільки, що експортери нафти, купуючи їхні промислові виробні, зацікавили їхню промисловість. Менше промислові країни, не маючи ніякої крески з тієї цілої афери, залишаються в дефіциті і мусять зменшити їхні імпорти. Отже, під цим оглядом міжнародна економічна

ДО ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ

Париж (В.К.). — Почався новий шкільний рік. Проблема українського шкільництва в діаспорі стає знову актуальною. Про неї писалося вже багато, бо це важлива проблема. Від того, як існуватимуть наші доповняльні школи і якими вони будуть, буде залежати дальша доля української діаспори, або в кожному разі її вартість і значення для справи визволення України.

Цього року Український Вільний Університет має нагоду дещо глибше зупинитися над тим питанням. Нагадаю зовсім рідкісний: у серпні п. р. п.і Олександра Кислевського-Ткача успішно захистив свою докторську дисертацію на тему "Українська література XX ст. у вищих класах шкільної українознавства з углядженням філософської теорії вартостей". Це на сьогодні чи не єдина наукова праця з цієї ділянки. Вона сперта, між іншим, на відомостях про загальний стан нашого середнього доповняльного шкільництва в різних країнах і на досвіді розкладу годин і методів навчання українознавчих предметів.

Ситуація і надалі залишається незмінною. В минулих кількох місяцях економічна ситуація змінювалася. Ціни зросли на товари першої потреби, в меншій мірі — також на нафтові виробні та промислові сировині. Консументи зменшили свої витратування. Безробіття збільшилося до 7,9 відс. в ЗСА, в тому 63 відс. становили жінки і молоді люди, 44 відс. — це в більшості голові родин.

В країнах європейського спільного ринку господарська ситуація також погіршилася. Економісти "дослідники не мають усталеної діагнози на цю каламутну господарську ситуацію. Тому не легко встановити, в якому напрямку: прогресивному чи регресивному, економіка в майбутньому буде розвиватися.

Загально дослідники цих складних економічних проблем наголошують, що за часом дискусії всі ці справи можна розв'язати. Такі бажання мають не тільки економісти - дослідники ЗСА, але також країни європейського спільного ринку, включно з країнами експортерами нафти. Всі вони вважають, що при повній координації всіх заінтересованих країн всі ці проблеми дасться полагодити та втрати відродити їхню економіку, так що світова господарська криза минулих років не скоро повернеться. Досвід недавньої господарської кризи це potwierдив.

(Продовження буде)

Л. Бурчак

ПЕРЕД ВІДКРИТТЯМ МУЗЕЮ СУА

Музеї — це є свідки минулого. Вони постають із збереження чогось зберегти і закріпити чи то для сучасності, чи для майбутнього. Що билиш цивілізована країна, то билиш у неї тих установ. Росте зрозуміння й пошана до старовини, а разом із тим знаходяться фонди на збереження тих пам'яток.

Створення музею переходить звичайно дві фази. Одна — це збирання речей, що розсіяні на великому просторі, часто недоціновані й призабуті. Ця робота вимагає ентузіазму, але не жалюїтв труді і грошей, щоб зібрати пошукувані речі. Таке збирання триває не раз роками. Збирає працює у власному імені або від імені установи. Важливо, щоб він мав запал і вміння вишукувати речі і переконувати власників, що їх слід було б уже віддати до публічного сховку.

Друга фаза настає тоді, коли збірка прибрисає форму музейної виставки або музею. Тоді потрібні вже інші прикмети в людей, що заряджують збірку. Вони мусять знати досконало свій предмет, щоб відрізнити більш цінні речі від менш вартісних. Вони мусять бути обізнані з новітніми правилами музейної техніки, яка старається кожну частину збірки найбільш корисно показати. Вони мусять зробити збірку "живою", — себто по-дати про те, що цей давній матеріал проміняв у сучасне життя.

Такі думки насуваються тепер, коли стоїмо перед відкриттям Українського Музею при Союзі Українок Америки у Нью-Йорку. Це вже наступить незабаром, бо відкриття передбачене на 3 жовтня 1976 р. Точніші дані будуть своєчасно подані у пресі.

Але пригляньмося до збірки народного мистецтва з часу її постання. Треба признати, основним Союзом України Америки й далекоглядність, коли вони вже в перших роках існування поставили придбати таку збірку на власність. Після кількох виставок народного мистецтва вони збагнули, що випадкові предмети, виписані у приватних людей, не можуть замістити такого враження, як доцільно уложена збірка з усіх галузей народної творчості. Тому вже дуже скоро провід СУА став міркувати над тим, як і де таку збірку замовити. Це й сталося в скорому часі. Промотором тієї думки була тодішня голова Олена Лоточка і вона знала, куди звернутися. Найбільш відповідно устатовано для того була організація "Українське Народне Мистецтво" у Львові, а її директор-справник інж. Стефанія Чижовка на початку 30-их років прибула до Америки. Скоро уложено плян такої збірки і впроваджено року його виконання. Першою нагодою ви-

(Закінчення на стор. 3-й)

Лєса Лисак

ПРАЦЯ

Із-за надмірної праці у "Замку на вулиці Мейн", тобто департаментовій крамниці, ніколи нескінченної хатньої праці та ще й примусового труду висилили замовників примірників книжечки під по-визначним заголовком, не встигла на час написати щорічного нариску за приводе Дня Праці. Але це не шкодить, бо американський і канадський День Праці — державне свято з насправді днеш відпочинку для переважної більшості працівників. Цього року нам пощастило, бо було аж три вільних днів, які можна було використати по своїй угоді. По їхати на якийсь з'їзд, відвідати знайомих, щось цікаве оглянути та й трохи "побеккетувати". Та чи справді всі, які мали три вільні дні від щоденних занять — заробітної праці — справді відпочили? Справді відпочилися фізично й духовно? Суваче не вдалося посприяти відпочинку. Попросту, ми вже так просіяли праце-

ю, що вона стала нашою другою адачею... Та й не всі можуть дозволити собі на люкус безтурботного безділля. Бо якраз чекається на цей "вільний день", щоб виконати в ньому та, на що звичайних днях не ставало часу — наприклад якусь не-обхідну справу хати.

Колією у шкільній вчительській мові повторювала відоме прислів'я, що "арбайт махт дас лєбен зєс" (праця робить життя солодким). Безсумнісно правда, бо людське життя без ніякої праці стало б нестерпно нудним і позбавленим змісту. У реальній дійсності людина варті стільки, скільки варті її праця. Якщо вона свою працю знає і головне лю-бить — це приносить їй задоволення. І коли вона щось своєю власною працею здо-будає, має повне право їй гордитися. І коли її праця приносить користь громади-нині, має чисте сумління. А чисте сумління, на нашу ду-мку, найважливіше з усіх почуттів.

Очевидно, кожна медала жмає дві сторони. Німецьку цінату, яка врялася мені в пам'ять, я недавно пригада-ла майстрові німецького ро-ду, який піднявся виконати для мене одну роботу, і ду-же довго зовлізав з нею. На-ме він бистроумно відіслав мені німецькою мовою, "забагато праці робить лю-дину хворюю". Він теж знав, що багату з нас знає із власного сумного досвіду. Та в цьому випадку він так-був трохи вигукував: він набрав на себе переніжні бо-в'язальні як, "віл на рога" і не міг собі дати з ними раду!

Логічний висновок: треба зорганізувати собі пра-цю, так, щоб без надмір-ного перевантаження дати собі з нею раду. Та це тільки теорія! У теперішніх ча-сах загального переванта-ження в усіх ділянках життя, мало є щастливці, які мо-жуть розслабитися собі та пра-цю, щоб і виконати її в пору, і не переплачувати цього здоров'я. Спостерігаю це до-звено у маленькому місті "Замку на вулиці Мейн".

Що десять хвилин, а часами й по п'ять, дистається янєс доручення: "закінчити це не-гайло". Так завжди член екс-кєутива, тобто керівник, плає з трудом візок, налаго-джений до стелі п'ятдесяти-фунтовими картонами, бо застряв впрохад; тут підхо-дять до нього підпалдана: "Пропу, піднімиш те замо-ування"; тут вже чекає "се-дламен", тут дзвенить теле-фон. Вачу на сорочці плями поту, а в очях щось, що ме-жує з нервовим розстроєм. Відходжу мовчки, бо вражен-ня таке, наче б і бачила себе саму у дзеркалі...

Але водночас я бачу теж інших людей у крамниці, у яких видно такі немає ні-чого до роботи, бо їхня по-ведінка виразно свідчить про те, що вони хочуть чимось заповнити своє безділля. У них змучені обличчя, вони будим то, "оглядають товар", з-правила все критикують з усього недодоволення, а коли спитати їх відверто: чи мо-жуть вам допомогти, відпові-дять інколи відверто: "No, I am just killing time."

Це теж пресуєме янєше! "Збавати час", коли у і-ших людей так того часу бракує! Коли інші люди на-віть не годні піти на полу-демок, бо не годні відірвати-ся від роботи, яка мусять бути в означеній годині за-кінчена! Співзвучати тим, що "збавати час"? Ні. Коли людина хоче заповнити най-більший дар життя — час — вона знайде собі щось, що

його заповнить. Та тільки треба хотіти. Не хотіти є ба-гато гіршим, як не мотти. Хіба що хтось справді смер-тельно хворий. Та люди, які приходять до крамниці, "за-бавати час" ніяк на хворих не виглядають.

Тільки єдиний раз у житті довелось зазнати неспо-кою почуття нудоти і ску-ки, коли не було чого робити, а день видавався вічно-стю. Якраз на "Лейбор Дей" у 1950 році. Цього дня мене, "діптіку", привезли до сво-єї хати великодушній спонсо-ри, що жили у Лонг Айленді. До речі, вони навіть не зна-ли, кого спроводжують, бо попросив їх про те їхній па-рох, який був колишнім шкіль-ним товаришем батька. Вони були власниками крамниці, зналої "делікатесів", а цю-го роду крамниці були від-криті навіть і в державні свята. І хоч я ледве дер-жалася на ногах, виснажена морською хворобою, обесла-нена турботою, що мене тут чекає, і як дам собі раду, — я просила, щиро просила, щоб дали мені якийсь зайня-ток. Добросердечна пані М. всміхнулася, кажучи: "Це ваш перший день в Америці, не треба вам працювати. Це найприємніше доволі!" І я сиділа у чистенькій, привіт-ній кімнаті, ходила по гар-

***** ВІДКРИТТЯ ЗАМОЛЮЮЧИХ ДІТЕЙ з найстарішого, найбільшого й найбагатішого українського національного музею, якого не можна бачити в Україні, а тільки в Україні, в нашій громаді, у вільному світі нового світового гелла! *****

Select, specialized US Army Reserve research and analysis units seek **QUALIFIED PRESENT OR FORMER COLLEGE OR GRADUATE STUDENTS, GRADUATES, AND ABOVE.**

MEN AND WOMEN

to do interesting, challenging part-time work 16-24 hrs. per mo. at a military installation in the Greater New York area and 2 wks. of annual summer active duty in US or Europe.

Pay starts at \$3.35 per hr. plus liberal benefits and PX shopping privileges. Good promotion opportunities. Life insurance (\$20,000) while in service and pension after 20 yrs. at age 60. US citizenship required. New enlistees up to age 35. Most prior service enlisted persons of any component of the armed forces will need no additional active duty training and will start in their last pay grade or higher. New enlistees will have to undergo approx. 4 mos. of active duty for training away from home within 6 mos. of enlistment.

For further information, please call (212) 447-6100, ext. 612, and ask for Mr. Lemanski. Give him your name, telephone number, and a convenient time to be called. You will be contacted soon. Remember, you incur no obligation whatsoever by calling and talking with us.

Успіхи нашої молоді

ВІРА СКИБІЦЬКА ЗДОБУЛА ДИПЛОМ МАГІСТРА

З присмиєстю читається в „Свободі” про успіхи нашої молоді, що, кінчаючи університети, часто як визначні науковці, включаються в американське політичне, культурне, економічне життя. До гурта тих надійних тисяч нашої молоді долучилася цього року Віра Скибіцька, студентка Вісконсинського університету в Медисоні. Віра народилася 14-го листопада 1953 р. в Чикаго. В 1967 році її батьки Анна і Володимир, перенесли до Вісконсину Деллс, Віск., де Віра закінчила з відзначенням гайскул у 1971 році і вступила на університет у Медисон, де студувала бібліотекарство. В 1975 році вона одержала титул бакалара, а цього року диплом магістра в бібліотечарських науках. В цьому шкільному році Віра дістала працю в університетській бібліотеці і задумалася закінчити студію докторської з дисертації „Бібліотекарство”.

Крім того, Віра закінчила 8-му класу Школи Українців.

Віра Скибіцька

знавства у Вісконсині Деллс та є членом 61-го Відділу УНСОЮЗУ та, аж до виїзду на студію, була рекордним секретарем цього Відділу. В імені членства нашого Відділу, бажаємо Вірі успіхів в праці на дальших студіях.

Дарія Малюк

фін. секретар 61 Від. УНС

ПЕРЕД ВІДКРИТТЯМ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

відного виставлення експонатів. Отже об'єднання ширшої публіки зі збіркою було лиш відносне.

Та вже в тому часі вдалося проробити певну роботу. Користуючись з того, що всі експонати знято і спакковано (в Інституті мав бути переведений ремонт), провід СУА постановив переглянути збірку й дати їй фактову оцінку. З тією метою запросив на ціле літо 1972 р. етнографу Оксану Грабович із Кебріджу. В тому часі мгр О. Грабович скатологувала збірку, покласифікувала її, перевела поправки матеріалу. Допомогла їй у тому п-і Наталія Валько направлюванням тканини і консервацією.

По довшому шуканні можливостей виставити свою збірку провід СУА побачив, що можна досягти того тільки у власному приміщенні. Тому вдячно скористався можливістю купівлі дому разом із Українським Конгресовим Комітетом Америки. На двох поверхах того будинку при 203 Друга евеню можна вміло розмістити експонати. Тут теж допомогла мгр Оксана Грабович своїм знанням музейної техніки і розміщення експонатів. Музейна Комісія під провідом п-і Олександри Різник запровадила. Розпочалась друга фаза музею — себто модерне його влаштування. Корисне і повчальне подання музейних експонатів повинно піднести зрозуміння народного мистецтва у нашій спільноті.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ ВІДПІЛ 18-ї ОЛЕНІ ТЕЛПІ
в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.
запрошує на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
загальної знаної письменницько-гумористично-поетичної
ГАННИ ЧЕРІНЬ
який відбудеться

в неділю, 26 вересня 1976 р.
в залі **УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ**
881 Джозеф Авеню в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.
Початок о год. 4-й по пол.
Своєю участю докажіть, що ми цінимо, шансуємо і підтримуємо наших українських письменників.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК

„Тризуб” у Філадельфії, Па.

повідомляє своїх Членів, що

в п'ятницю, 24 вересня 1976 р.

о год. 8-й вечора

у власному домі

— відбудуться —

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ОДИНОКОЮ ТОЧКОЮ НАРАД БУДЕ ОБГОВОРЕННЯ І РІШЕННЯ КУПНА СПОРТОВОЇ ПЛОЩІ.

За Управу УСО Тризуб:

Степан Брендзей
голова

Богдан Скульський
секретар

Делегат на XXII Конгрес від платників Національного Датку в Нью Йорку

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій — Метрополітани Відділ УККА в Нью Йорку, 10-го вересня в Українському Народному Домі скликав збори платників Національного Датку УККА, на яких обрано делегата й заступника на XXII Конгрес УККА. Виконуючи статутів приписи УККА, Комітет ще 28-го серпня ц.р. оголосив у „Свободі”, ч. 158 про ті збори, на які з'явилася певна кількість платників. Зборами проводив голова Комітету Об'єднаних Організацій д-р Вол. Савчак й секретарював секретар того комітету адвокат Он. Германюк. Вибір попередила дискусія про діяльність УККА, про відносини УККА до його Відділу в Нью Йорку, про улаштування маніфестації в Нью Йорку, про збірку Національного Датку й т.п. В дискусії взяли участь почесний голова Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій адвокат Роман Гуглевич та інж. Мих. Шпонтан, що вказував на створення при УККА Українського Інформаційного Центру як кінцевої справу в процесі визволення України. Дискутантам також були д-р Ол. Соколичин, Гр. Яримчук, Дідей та інші. Після висловлення дискусії, на внесок д-ра Ол. Соколичина на делегата від платників Національного Датку в Нью Йорку одноголосно обрано інж. Михайла Шпонтана, а на заступника д-ра Івана Серапта. Після подяки за їхній вибір, голова запровадив календарець заплянованих імпрез в Нью Йорку. — на 26-го вересня 1976 р. Академію в 50-річчя трагічної смерті Головного Отамана Симона Петлюри в Фешен Інституті з промовою проф. Степаненка, яку присутній підполковник Армії УНР Дмитро Бакум доповнив заповідання програми. В дні 8-10 жовтня ц.р. в Нью Йорку має відбутися XII-й Конгрес УККА, а в неділю 17-го жовтня ц.р. має відбутися маніфестаційний похід українців по П'ятій евеню в Нью Йорку, влаштований при співучасті Комітету Об'єднаних Організацій й доволішніх Відділів УККА, Комітетом 200-річчя Америки та 100-річчя поселення Україн-

кас збори відпоручників доволішніх відділів й Нью Йоркських Організацій на 30-го вересня ц.р. до Українського Народного Дому в Нью Йорку. Нью Йорк має улаштувати Листопадову Академію та спільно з Комітетом 200-річчя й 100-річчя, репрезентативний Концерт української музики й пісні 21-го листопада ц.р. у Гантер коледжі.
д-р Ол. Соколичин

ГОЛОВНА УПРАВА ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВІШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ, ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ — УНДС в ЗСА і УПРАВА ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНРЕСПУБЛІКИ в НЬО ЙОРКУ

з великим жалем і смутком повідомляють Українське Громадянство, і Воїни Армії УНР, що в четвер, 16-го вересня 1976 року, в ранніх годинах в шпиталі в Нью Йорку, після довгої і тяжкої недуги відійшов у Вічність на 84-му році життя

св. п.

АРКАДІЙ ВАЛІЙСЬКИЙ

Генерального Штабу генерал хорунжий Армії УНР, голова Центрального Комітету Вішанування Симона Петлюри в Америкі, член Головної Управи УНДС-у і доволішній член Т-на Прихильників УНРЕСПУБЛІКИ в Нью Йорку, видатний громадсько-суспільний і політичний діяч, заслужений старшина Армії УНР з дня Української Національної Революції.

ПОХОРОН Тіліних Останків св. п. Генерала відбудеться у вівторок, 21-го вересня 1976 р. на Українському Православному Цвинтарі в Бавид Брук, Н. Дж. о 2:30 по пол.

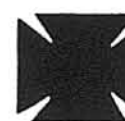
Приятелям Покійного висловлюємо наші сердечні співчуття.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітін в пам'ять Покійного, просимо скласти пожертви на Бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парізі.

УПРАВИ ОРГАНІЗАЦІЙ

Членам ОБВУА, кол. Воїнам усіх Формаций Українського Війська та всьому Українському Громадянству подібно боліче сумні вістки, що дні 16-го вересня 1976 р. в Нью Йорку відбув навізави з комбатантських рядів на 84-му році життя наш Улюблений ГЕНЕРАЛ І Незабутний ПОБРАТИМ

св. п.

АРКАДІЙ ВАЛІЙСЬКИЙ

Ген. Штабу генерал-хорунжий Армії Української Народної Республіки, учасник низової війни України на командних постах, б. начальник штабу Української Національної Армії, заступник керівника Ресурсу Військових Справ Уряду УНР в екзил, Лицар Ордена Симона Петлюри, нагороджений Воїнином Хрестом і Проміжним Відзнакою ОБВУА, член-основоположник ОБВУА, кол. відважний голова та доволішній заступник голови Ньюйоркського Відділу ОБВУА, голова Центрального Комітету Вішанування Пам'яті Симона Петлюри, член УНДС, Об'єднання Прихильників Української Національної Ради та інших організацій й установ, видатний і ревною комбатантський і суспільно-громадський діяч.

ПОНАХИДИ будуть відслужені в неділю, 19-го і в понеділок, 20-го вересня 1976 року, кожного разу о 7-й годині увечері, в похоронному домі П. Яреми, при 7-й вул. в Нью Йорку.

ПОХОРОНИ відбудуться у вівторок, 21-го вересня ц.р. о 12-й год. дня з того ж похоронного дому до Бавид Брук, Н. Дж., де після Богослужб в Церкві-Пам'ятнику Тіліних Останків пок. Генерала будуть зложені на Вічний Спокоїн на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

До найчисленнішої участі в похоронних обрядах запрошуємо всі Комбатантські, Молодецькі й Громадські Організації й установи з прапорами та все Українське Громадянство.

До Бавид Брук відіде замовлений автобус в дні похорону, о 12-й год. дня від похоронного дому П. Яреми.

УПРАВА ВІДДІЛУ ОБВУА НЬО ЙОРК

Замість квітін на могилу

бл. п. Романа Купчинського

Активного Борця за Волю України в рядах Українського Легіону і УГА, Співця Стрілецької Слави, на фонд видання всіх його пісень зложили:

Дарія і Лев ЛОМІШІ, Давид, Н. П. \$30.00
Ольга, Стефанія і Ганна КОРЕНЕЦЬ, Ньюарк 15.00
Евгенія і Роман ГОЛІЯТИ, Рівердейл 10.00
Нестор ПІНКОВСЬКИЙ, Бруклін, Н. П. 10.00
ВШ. Жертводавцям пиру подяку складає

В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА”

P.O. Box 507, Church Street Sta., New York, N.Y. 10008

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 10-го вересня 1976 р., після довгої недуги серця відійшов у Вічність на 78-му році життя, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл.п.

ІВАН ПИЛИПОВИЧ ЯКОВЕНКО

Народжений в с. Петрівка, Харківської області в Україні.

ПОХОВАНИЙ на цвинтарі Православної Церкви св. ап. Петра і Павла в м. Ютика, Н. П.

В глибокому смутку: дружина — МАРТА донька — МАРІЯ КОВАЛЕВСКА з чоловіком син — ВОЛОДИМИР з дружиною внуки — ВОЛОДИМИР з родиною, ЛЮДМИЛА, ОЛІА з чоловіком, ЛІЗА та правнуки — МИХАЙЛО І ТАРАС

бл. п.

МИХАЙЛО КАЧАРАЙ

ПОХОРОН відбудеться з української католицької церкви св. Юра в Нью Йорку на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й., 18-го вересня 1976 р.

Горем прибиті:

дружина — АННА син — СТЕФАН з дружиною СЯТОСЛАВОЮ дочка — МАРИНА Брати і Сестри з Родинами в Україні

Повідомляємо Приятелів, Знайомих і все Українське Громадянство, що 9-го серпня 1976 р., несподівано, упокоївся в Бозі на 66-му році життя наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

бл. п. МИКОЛА ДУРБАК

нар. 3-го грудня 1891 р. в с. Товстолух на Тернопільщині.

Покійний працював як учитель в різних місцевостях Західної України. Був учасником Визвольних Змагань. Проживавши в Чикаго самітно, належав до Гуртка Емеритів при тут. Т-ні „Самопоміч” та був активним членом до останніх днів життя.

Покійний залишив у Польщі стареньку сестру Катерину Качинську та її сина. ПАРАСТАС І ПАНАХИДИ відслужено 1-го і 2-го вересня 1976 р. в похоронному заведенні В. Музики! Сини.

ПОХОРОН відбудеться 3-го вересня ц.р. зі Сходу св. Володимира і Ольги, а після Співного відправлено на Вічний Спокоїн на цвинтар св. о. Ніколая в Чикаго, Іл.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Похороном зайнявся землек. і приятель Покійника п. Мирослав Сеніца.

Засмучені МИРОСЛАВ СЕНИЦЯ ГУРТОК ЕМЕРИТІВ при ТОВАРИСТВІ „САМОПОМІЧ” в ЧИКАГО, ІЛ.

Об'єднання Мистців Українців 6 Америкі

запрошує все Українське Громадянство на Відкриття Виставки Картин

Ореста Поліщука
з Меріленду

яке відбудеться

в неділю 26-го вересня

о год. 1:00 по пол.

в новій галерії Літературно-Мистецького Клубу

в Домі СУМА

136 2nd Ave. — New York, N.Y.

Виставка відкрита:

неділю 26-го вересня, субота 2-го

жовтня, і неділю 3-го жовтня

від 1:00 — 8:00 год.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДДІЛ НЬО ЙОРК

запрошує Всч. Духовенство, Монахи Чини і все Українське Громадянство Метрополії Нью Йорку й околиці на

БЕНКЕТ

В ПОШАНУ ПЕРВОІБРАРХА ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІАРХА ЙОСИФА

що відбудеться в суботу, 25-го вересня 1976 р., год. 6-та веч. в готелі „Амерікана”, (53 вул. і 7 Аве.) в Нью Йорку, Н. Й.

• Стрій вечірній

• Вступ 30.00 доларів від особи

ЗГОЛОШУВАТИСЯ:

АРКА, 48 Схід 7-ма вул., Нью Йорк, тел. 473-3550.
Т-во „Самопоміч”, 98 Друга Авеню в Нью Йорку, до радн. д-ра В. Палівора, тел. 777-1336.
В НЬОАРКУ: Д-р Я. Миндюк, (201) ES 4-2377.

Концерт скрипалі Адріана Бриттана

Не дуже часто маємо нагоду слухати концерт інструментальної музики в українській громаді міста Чикаго, а тим більше наших молодих музик. Така нагода нам трапилася. В залі Жіночого Клубу в Овк Парку два молоді і добрі українські мистці, скрипаль Адріан Бриттан та піаніст Тома Гриньків відіграли концерт-речиталь. Концерт був спонсорований хором „Прометей“ при парафії св. Володимира і Ольги.

Програма почалася „Сонатіною“ М. Гайворонського. Відразу увагу слухача привернуло своїм авторитетним тоном наш соліст. Перша частина „Аллегро Модерато“ починається акордами, як у фортепіанній, так і у скрипальській партії, і ціла вона має характер рідше технічний. З нею наш скрипаль справився вправно і блискуче. Друга частина „Андалте“ і третя „Аллегретто“ більш мелодійні з деяким впливом української народної тематики.

Сонату Моцарта в А-дур К.526 соліст інтерпретував в усьому до стале. Цей Твір писаний в доріслюму віці Моцарта у Відні 1787 р. Перша „Маленька Аллегретто“ та третя „Престо“ напевно вимагають доброго технічного зв'язу, яке наш мистець показав. Друга частина „Андалте“ не менше вибаглива з своїми типово моцартовськими декораціями і тонкостями мелодійної лінії. Мушу підкреслити, що тут треба доброго і зрілого піаніста, бо скрипка і фортепіано в партії рівноправно важливі. Фортепіано, можна б сказати, є головною підставою Моцартових скрипкових сонат, а скрипка має часті ролі облігати. Головні теми музики наперед відчувалося у фортепіанній партії, а скрипка додає декораційні фігури. Моцарт вимагає однакового мистецького рівня від обох виконавців як у їх му-

зичному світогляді, так і у здібності грати на інструменті. Обидва наші мистці так зрозуміли і мистецьке виконання показали.

Дві п'єси: оп. 4 „Мрії“ та „Експромт“ Косенка цікаві своєю формою та ліричною мелодійною лінією, належать до кращих зразків нашого музичного доробку. З уміном і відчуттям Адріан Бриттан відіграв Косенкову творчість, і хвала йому за це, що виключно у своїй програмі наших композиторів.

„Цигана“ Равель написав 1924 р. Справа він написав цей твір на органістичну припежку до фортепіано, т. зв. „лютеаль“. У такій формі цей твір був уперше виконаний у Лондоні зі солістом Еллі Арнаї. Описав Равель заоркестрував цей акомпанімент, і сьогодні ця рідзнака як скрипково-оркестровою. Виконання вимагає віртуозності гри на скрипці. Равель взяв мотиви прямо від мажорського простотоліття, старіючись передати традиційні мелодії та їхню тонокість, як він чув їх від людей. Треба признати солістові, що він чудово і вправно цей твір інтерпретував, поборюючи великі технічні труднощі, яких тут багато. У Бриттані є добра інтонація і гарний витриманий тон. Це виявляється спочатку, що наш скрипаль має добрий запас техніки. Контрасти в текстах між поодинокими частинами, відчуття та зрозуміння їхньої музичної думки та структури, вміли поєднати це в одну музичну думку, вказую на зрілість та добру школу соліста.

В особі Томи Гринькова Бриттан знайшов дуже доброго і досвідченого піаніста. Багато з добрих піаністів та мало добрих акомпаньєторів. Чому ж не багато людей мають цю здібність. Цікаво було б почути його на його власному концерті.

Роман Андрушко

НА СОЮЗІВЦІ ВІДКРИТО...

(Закінчення зі стор. 1-04)

„Мистецтвом є досягати саме гармонію між мрією і життям“ — сказала проф. д-р Лариса Онішкевич у своїй доповіді про „Сучасність ідей творів Лесі Українки“. „Пі здобула Лесю Українку, яка ніколи не йшла на компроміси своїх мрій, яка не пригашувала свого вогню... І тому символістична цілісність гармонії Великої Поетеси сьогодні ми віддаємо видиму пошану“ — закінчила свою доповідь д-р Л. Онішкевич, вказуючи на щойно відкритий і посвячений пам'ятник.

Проф. І. Борисова описала перетягу синьо-жовту стрічку, що нею відмежовано землю, на якій міститься пам'ятник.

Мистецьку частину програми започаткував дитячий хор „Молода Думка“, двенадцять голосів якого були відлунням пошани до Лесі Українки і її вічно горючого кредо. Дівчатка і хлопчики цього унікального на північній-американському континенті ансамблю, під батогом диригента Семена Комірного, відіспівали п'ять пісень, а квітень в складі: Ірки Наковенко, Ірки Борнік, Олі Танчук Богдани Нестор і Наталі Замойської відіспівали пісню „На світанку“... під акордеоновий акомпанімент С. Комірного. Хорові на піані акомпанювала Оксана Куйбіда.

Полум'яні слова Л. Українки відтворили в мистецьких рецитативах п-і Іванна Кононів в українській мові і п-на Наталка Чума в англійській, „Контра Спем Спекро“ якої, в перекладі на англійську мову К. Андрушко, і в. Кіркконелла, зрозуміло особливо помітне враження на гостей з другої і третьої генерації народження в Америці українців, що прибули сюди, як і інші, спеціально винайнятими автобусами з близьких і дальших околиць.

Трьома піснями до слів Л.

Д-р Лариса Онішкевич промовляє

Українка окрасила програму сім дівчат Школи Українства ім. Т. Шевченка в Лівінгстоні, Кебек, під проводом їхньої учительки і головної ради УНСОЮЗУ Теклі Мороз. Дівочому ансамблю, в складі: Мирослави Кирів, Галини Мороз, Надії Новоставської, Христі Палінської, Віри Турко, Ірини Ферко і Анни Чурми, супроводив на гітарі Андрій Гарасимович, член квартету „Ручинчик“.

Короткі привітання зложили від УККА м-р Іван Винник і від Об'єднання українських письменників „Слово“ в Канаді його голова Юрій Стефанюк, син письменника Василя Стефанюка. Цвіту у підніжжя пам'ятника від міського 89-го Відділу СУА, протроном якого є Леся Українка, зложили п-і Софія Бурсевич, Олімпія Василь і Лідія Яківа.

П-і Гарас описав представила всіх присутніх членів Головного Уряду УНСОЮЗУ, серед яких, крім уже вичис-

лених були: головний організатор Степан Гавриш і головні контролери м-р Іван Гавриш, м-р І. Винник і д-р Іван Скальчук. Вона рівнож відмітила присутність почесних членів Гол. Уряду Р. Слободяна, інж. С. Куропаса і д-ра Я. Падоху. В дльшому п-і Гарас зачитала привітання від багатьох центральних організацій, представників деяких були присутні на оселі. Світовий Комітет для відзначення 100-річчя народин Л. Українки, Крайовий Комітет для відзначення 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці, НТШ, УВАН, УЛТПА, ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, ОДВУ, Укр. Золотий Хрест Крайова Платова Старшина, СУМА, СУСТА, УНО в Канаді, Український Музей-Архів в Клівленді, Об'єднання України з ких Православних Сестрицтв, Український Національний Державний Союз в ЗСА, Т-во Бушних Вояків УПА, Союз Ветеранів Українського Різистансу, Українське Вільне Козацтво, „Самопоміч“, Український Робітничий Союз, Т-во Українських Бібліотеків Америки, Фундація УВУ, Карпатський Союз, Братство „Вроди-Лев“, Б-во Бушних Вояків Першої Дивізії УНА.

В заключному слові П. Лисогір подякував Жіночій Комісії, проф. Борисові, духовним отцям, виконавцям програми і всім гостям за участь в церемонії відкриття пам'ятника Лесі Українці, з жалем відмічуючи відсутність скульптора М. Черешньовського, який через захворювання не міг прибути на це торжество.

Ще довшо після цього як промудрили звуки „Ще не вмерла“ на закінчення програми, гості, особливо молоді, облягали проф. Борисова, прохуючи її автографу на спеціальній пам'ятковій книжці, а описав „шквал“ лисів коло пам'ятника індивідуально і групами для по-м'яткових знімків.

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих VIII. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та овою пожертву на фонд „Свободи“ та її видань: англійського „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 10.

Н. Н., Вест Айсліп \$ 15.00	Л. Яковчук, Юніон \$ 5.00
В. Столишніков, 10.00	М. Воднар, Торонто 3.00
С. Пітерсбург 10.00	І. Вітнік, Моррісвілл 3.00
І. В. Гудей, Вруклін 10.00	М. Головчук, Картерет 3.00
В. Яковенко, Плейсфілд 10.00	П. Гуменюк, Голлівуд 3.00
Д-р І. Андрушко, Детройт 5.00	Д. Лучковський, Лорейн 3.00
С. Воднарчук, Нью Йорк 5.00	Н. Маликовський, Детройт 3.00
В. Бригдін, Монреаль 5.00	М. Микитинський, Іст Чикаго 3.00
С. Васильшин, Велленд 5.00	І. Одарченко, 3.00
М. Вербіянін, Лінден 5.00	Такома Парк 3.00
П. Волостієв, Філадельфія 5.00	А. Серкез, Ірвінгтон 3.00
І. Вороник, Аллентаун 5.00	Д. Хухра, Коргоконсон 3.00
М. Гарасовська, Вашингтон 5.00	П. Філіппа, Детройт 3.00
О. Граб, Форт Ландердейл 5.00	Я. Флонт, Вінніпег 3.00
Я. Гречка, Філадельфія 5.00	А. Герасименко, 2.00
Д. Галоніза, Росліндейл 5.00	Лос Анджелес 2.00
М. Галиновський, Кліфтон 5.00	Л. Гауэр, Торонто 2.00
М. Держко, Пасадіна 5.00	С. Герасовський, Філадельфія 2.00
Д-р Р. Дзюбик, Чикаго 5.00	А. Данковська, Філадельфія 2.00
М. Довженко, 5.00	А. Долинський, Ірвінгтон 2.00
Лос Анджелес 5.00	О. Житницький, Фінікс 2.00
В. Домашовець, Ньюарк 5.00	А. Заданевич, Детройт 2.00
І. Журак, Вудгейвен 5.00	М. Княжницька, Філадельфія 2.00
О. І. Залворський, Аллентаун 5.00	І. Коваль, Бріджтон 2.00
Д-р М. Л. Заричний, Вруклін 5.00	П. Кондрат, Честтенгел 2.00
М. Зень, Гартфорд 5.00	П. Корвін, Мекіс Ракс 2.00
П. Касюнич, Ст. Катріне 5.00	Д. Лазор, Торонто 2.00
П. Кісель, Вруклін 5.00	І. Локоть, Ветерсфілд 2.00
І. Кровіцький, Дірборн 5.00	Т. Лопадчук, Асторія 2.00
О. Любецький, Глендейл 5.00	З. Масловська, Берн 2.00
М. Мазур, Бурбенк 5.00	В. Матіяшин, Іст Сиракуз 2.00
С. Медвідська, Торонто 5.00	В. Михайлів, Честер 2.00
В. Мельник, Торонто 5.00	В. Респунський, Філадельфія 2.00
Л. Мельник, Елмгурет 5.00	І. Рубльовський, Вруклін 2.00
В. Молчанко, 5.00	М. Саловський, Ст. Луїс 2.00
Пойнт Лукат 5.00	О. Сарахман, Честер 2.00
А. Моцько, Чикаго 5.00	А. Солоний, Бріджтон 2.00
В. Овчарук, Чикаго 5.00	І. Стефанішин, Вруклін 2.00
В. Онуфрічук, Ріго Парк 5.00	М. Войко, Ірвінгтон 2.00
М. Пері, Вудсдор 5.00	Т. Ворис, Понкерс 1.00
П. Петровський, Дірборн 5.00	А. Вовк, Торонто 1.00
Д-р С. Н. Прус, Гленуей 5.00	М. Дембійський, Стемфорд 1.00
П. Пучак, Н. Тонаванда 5.00	М. Калістий, Філадельфія 1.00
А. Рижий, Вудсфілд 5.00	С. Кода, Стемфорд 1.00
А. Скоп, Ля Меса 5.00	В. Колос, Лондон 1.00
В. О. Струмінський, Сомервілл 5.00	П. Крамар, Ветерсфілд 1.00
М. Федірко, Детройт 5.00	П. Новак, Чикаго 1.00
І. Хохляк, Ля Саль 5.00	П. Подубський, Стретфорд 1.00
Р. Цмайлло, Шерріл 5.00	М. Попович, Таунтон 1.00
Я. Чернявський, Скок 5.00	В. Терещук, Ньюарк 1.00
Т. Школяр, Ірвінгтон 5.00	Я. Турко, Торонто 1.00
В. Шологон, Торонто 5.00	П. Швець, Елмкарт 1.00
С. Щепловський, Лорейн 5.00	

3 листів про книгу „Сігей“

МИХАЙЛО ЛУЧКОВИЧ, перший український посол до парламенту в Канаді: „Якщо батьки хочуть викликати в дітей пошану до своїх традицій і збудити в них приспану національну свідомість і гордість, повинні заохотити їх прочитати книгу „Сігей“.

Це видання можна набувати в ціні \$12.00 у м'якій, \$14.00 у твердій оправі (\$2.00 за поштову оплату) тільки по адресі:

КНУНА „SITONEY“

11450 — 78 Avenue, Edmonton, Alberta, Canada T6G 0N3

АНЕТКУ ХАРУК ОБРАНО...

(Закінчення зі стор. 1-04)

ли в Пункті, Н.І. і є на листі „анор сосати“ цієї школи. Завдяки її успіхам, Ліді Ленець вже прийнято на перший рік Маріст коледжу в цьому ж місті. Вона активна в Пласті, в КЛК, українській танцювальній групі, грас відбиванку і „виросла, такти тут на тенісних кортах Союзівки“.

Українську культуру вважає за щось „особливо окремішнє, — за культуру, що її подібного важко знайти в іншій етнічній групі. Вона захоплена українським мистецтвом і танцями. Ліді Ленець одержала нагороду за надзвичайні успіхи в науці мов. Вона — учителька в Школі Українства в Пункті.

Вони всі три — стрункі, зростом — рівно 5.5 ф'їтів височини. І всі три погоджувались у тому, що деякі батьки зачало спонукують своїх дітей, щоб вони йшли в український світ, щоб його вивчали й любили. Дівчата також живо поміж собою дискутували на тему дисидентів в Україні. В них існують сумніви, щодо демонстрацій, бо завважують, що цим шляхом далеко зайти не можна. Вони також висловили бажання, щоб в пресі ця громада, окрім Валентина Мороза згадувало більше про „тисячі інших, що безповинно каруються у совєтських концтаборах“. Щодо „жіночого руху за звільнення жінки“, в них певні застереження — сприймають тільки те, що вважають за добре. А Марта Бояр ще й з усмішкою додала: „Що не кажіть, а я така люблю, коли перед мною хлопчик відкриває двері“! Вони теж вважають, що боротьба з наркоманством — заслабо організована, і що від найменшої дитини треба і школи, і батькам розповідати про цю загрозу. Союзівка — це для них місце, де вони зустрічаються з іншими молодими українцями — вони не тільки з Америки та Канади, але з Італії, Австрії, Австралії та Бразилії, а з різних закутків світу. Союзівка — товарисько-розважальний центр, на їх думку, зокрема потрібний для тих, які живуть у невеличкому українському скупченні. „Було б зле без Союзівки“ — всі три одностайно вирішили.

Пані Квітка Стецюк, яка вже 22 роки займається підготовкою вибору „Міс Союзівки“ — вручила новообраним шарики з відповідними написами, рожи — „Міс Союзівки“, а гвоздики двома друзкам. Сотні людей оваційно вітали кожну зокрема кравля. Почався традиційний вальс і головний предсидник УНСОЮЗУ Іосиф Лисогір — „впровадив“ новообрану „Міс Союзівку“ в її одніорічну каденцію; за ними пішла в танець перша дружка Марта Бояр з управителем Володимиром Квасом, друга — Ліді Ленець з головним організатором Степаном Гавришем, а минулоліччя „Міс Союзівки“ — Уліта Ольшанівська танцювала з маестром Володимиром Гентішем. Пі-

сля знімок і виграші картин, що їх подарували українські мистці, та мистецьких експонатів „повним ходом рушила“ забава, справді під зоряним небом Союзівки. До танців пригравала оркестра „Ручинчик“ з Канади.

Виступи українських артистів Америки та Канади

Вибір „Міс Союзівки“ й пов'язаний з цим церемоніал попередила цього ж вечора о год. 8:30 двох частина мистецька програма. П виконавці — це Уліта Ольшанівська, студентка музичного коледжу Джуліярд, що на фортепіані виконала Ноктюрн Шопена; кольоратурне сопрано Анна Чорнодольська, славна співачка з Канади, яка одержала незвичайно похвальні рецензії в американських і канадських газетах, відіспівала низку пісень українських композиторів — Лисенка, Кирейчика, Степового, Кропивницького, Заремби, Кос-Анатольського і Китаєвського при фортепіаново му акомпаніюванні відомого піаніста — знаменитого акомпаньєтора Томи Гринькова, який пізніше виконав на фортепіані сольо два етюд Косенка. Захоплена виконанням пісень, публіка невгамовними оплесками спонукала артистів до наддач. Пані Анна Фараонів піднесла Анні Чорнодольській китицю рожи.

Поміж точками програми, конференції якої був маестро Володимир Гентіш, він представив прийнятим і привітав визначних гостей на залі: сестру Лесі Українки — Ізидору Косач-Борисову, о. декана Богдана Волошина, о. Івана Маха, головного предсидника УНСОЮЗУ Іосифа Лисогіра з його дружиною Марією, головного організатора УНСОЮЗУ Степана Гавриша, заступника головного предсидника УНСОЮЗУ Марію Душник і її чоловіка д-ра Володимира Душника, головних радників — д-р Анну Чупик, Анну Гарас і Теклю Мороз з Канади, головних контролерів — м-ра Івана Винника, м-ра Івана Скальчука, сеньйорів УНСОЮЗУ, які в той час на Союзівці відбували з'їзд, зокрема членів і піонерів головного Уряду УНС Романа Свободяна і Степана Куропаса, секретарів УНСОЮЗУ, викликаючи на сцену пані Квітку Стецюк, а теж вітаючи піаністку Любу Жук і архітекта Радослава Жука з Канади і управителя Союзівки Володимира Кваса. Запрошуючи гостей на забаву на платформі Союзівки, Володимир Гентіш пригадав програму наступного дня — відкриття пам'ятника Лесі Українці.

Протягом цих двох днів, в суботу і неділю 18-го і 19-го вересня, на тенісних кортах Союзівки відбувався тенісний турнір, який вже восьмий рік підірвав влаштують Зенон Снілик і Юрій Савчак.

MALE AND FEMALE

ГОСПОДИНЯ
Спання на місці. Власна кімната, лаватичка, TV, добра кухня, приємна родина, новий дім в Highland Park, N.J., бліз. New Brunswick. Потрібно дощого англ. мови.
Call before 4:30p.m.
(201) 846-5700

Help Wanted Female

COMPANION AND HOUSEKEEPER
for elderly lady, sleep in, \$200.00 per month.
Own room.
442-3837

HELP WANTED MALE

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
3 кімнати, опріанія, електрика, Nutley, N.J.
Tel.: (201) 661-4949

REAL ESTATE

HOUSE FOR SALE
Union, N.J.
2 FAMILY
Brick, 5 & 6, full basement, garage, separate utility, 2 car detached garage, dead end St.
Call (201) 688-4496 after 6 p.m.

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ зберігати до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

FOR SALE
Eldred, N.Y. — Sullivan Co.
Located near to brook
NEW 3 BEDROOM
Bl level home, 2 bath, 2 car garage, on approx. 1 acre, private setting, yet walking distance to store & school, 3 mi. from Glen Spey. Mortgage available to right persons. \$42,500.
Call after 3 p.m. (914) 856-6800.

Business Opportunity

ПРОДАЄТЬСЯ КОСМЕТИЧНА КРАМНИЦЯ
в МАНГЕТЕНІ
Питати BERNARDI
(212) 260-2683
між 8-10 год. веч.

Як є з Вашим слухом?

Чикаго, Іл. Beltone повідомляє про безплатну оферту спеціальною записальничою, тим, які чують, але не розуміють слів. На бажання виснається кожному хто відповість на це оголошення, абсолютно даром неоперативний модель найкращого розміру цього роду Beltone aid, який колинебудь зроблено.

Пішіть тепер по цей неоперативний модель, щоб пізнати, який малесенький може бути модель для допомоги слуху. Це буде ваше, задержіть собі, даром. Справжній допомога слуху, важить менше, як одна третя унції, все на поземі уха, в одній частині.

Ці моделі з даром, тому — пішіть тепер по Ваш. Вислано васе тисячам, отже пішіть сьогодні до:

Dept. 4130
BELTONE ELECTRONICS CORP.

4201 W. Victoria Street
CHICAGO, Ill. 60646

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3830
Директор ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідуючій влаштування похоронів в каліфорнії, положення в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.